Dosarul nr. 1-78/2025
1-24077605-48-1-20092024

SENTINŢĂ
în numele Legii

05 decembrie 2025 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni (sediul central)
Președinte de ședință,
Judecătorul Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu, Adriana Baiuș
Cu participarea:
Procurorului Cezar Țaca, Larisa David
Avocatului Ion Botnarenco

a examinat în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui,-

Boca Vladimir ***,** IDNP *****, născut la *****, domiciliat în *****, 1 copil minor la întreținere, necăsătorit, studii medii, neangajat în câmpul muncii, fără grad de dezabilitate, anterior judecat, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,-

În săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.264/1 alin.(3) și 325 alin. (1) Cod Penal,
Cauza s-a aflat în procedura judecătorului în perioada 20.09.2024-05.12.2025.

Acuzatorul de stat Cezar Țaca a solicitat să fie recunoscut vinovat **Boca Vladimir** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal, și să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. La fel să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, și să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1 500 unități convenționale, iar potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pedepsele aplicate urmează a fi executate de sine stătător.

Apărătorul inculpatului **Boca Vladimir**, avocatul Ion Botnarenco, a pledat pentru pronunțarea sentinței de achitare în privința inculpatului.

c o n s t a t ă:

Boca Vladimir ***,** la data de 13.07.2024, în jurul orei 12:00, deținând permis de conducere valabil eliberat de autoritățile din România cu nr. *****, în timp ce conducea mijlocul de Transport "BMW 118d" cu numărul de înmatriculare "*****", pe traseul M-l Chișinău-Leușeni, km 66+750m, la intersecția cu drumul de acces spre localitatea Ulmu, r-nul Strășeni, a fost stopat de către angajații INSP din cauza deplasării neuniforme. Ulterior în timpul discuțiilor

din cavitatea bucală a conducătorului Boca Vladimir simțindu-se un miros puternic de alcool, de către angajații INSP i s-a propus testarea alcoolscopică prin metoda Drager.

În continuare, Boca Vladimir ***** acceptând tacit testarea alcoolscopică prin metoda Drager, în cadrul procedurii de testare, acționând în mod intenționat, pentru a nu fi stabilită concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat, acesta a efectuat în mod repetat și incorect suflări în aparatul Drager, deși angajații INSP i-au explicat în mod repetat procedura corectă de testare alcoolscopică.

Totodată la solicitarea angajaților INSP, conducătorul Boca Vladimir ***** a refuzat și examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Boca Vladimir ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(3) Cod penal, adică refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

Tot el, la 13 iulie 2024 aproximativ la ora 12:00 min., aflându-se la volanul mijlocului de transport de marca/model „BMW 118d” n/î *****, deplasându-se pe traseul M1, la intersecția cu drumul de acces spre s. Ulmu r-nul Strășeni, a fost stopat pentru verificare, de către echipajul format din angajații Inspectoratului Național de securitate publică, Cebotari Gabriel și Cerescu Nicolae, ce se aflau în exercitarea funcției, cu automobilul de serviciu de marca/model „Dacia Duster” n/î MAI 9902.

În circumstanțele indicate, din motiv că Boca Vladimir se suspecta de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, agenții de patrulare i-au explicat acestuia că urmează să fie supus testării alcoolscopice, însă Boca Vladimir a refuzat să se supună cerințelor legale, respectiv, agenții de patrulare au purces la documentarea acțiunilor conducătorului auto, prin prisma prevederilor art. 264/1 alin. (3) din Codul penal.

Ca urmare,, Boca Vladimir a solicitat agenților de patrulare Cebotari Gabriel și Cerescu Nicolae să nu documenteze cazul, făcând aluzie că este gata să le ofere mijloace bănești ce nu li se cuvin, însă acestuia i s-a explicat că acțiunile sale sunt pasibile de răspundere penală.

În continuare, Boca Vladimir, acționând cu intenție directă, deci dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, cunoscând despre caracterul ilegal al acțiunilor sale, urmărind scopul determinării angajaților Inspectoratului național de securitate publică, Cebotari Gabriel și Cerescu Nicolae, care au calitate de persoane publice în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul penal, de a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției și contrar acesteia, și anume pentru a u documenta acțiunile sale prin prisma prevederilor art. 264/1 alin. (3) din Codul penal, a oferit acestora mijloace bănești ce nu li se cuvin, în sumă de 100 euro, echivalent a 1929 lei, conform cursului oficial de schimb valutar la data săvârșirii faptei, acțiune materializată prin plasarea unei bancnote cu nominalul de 50 euro în portbagajul automobilului de serviciu de marca/model „Dacia Duster” n/î MAI 9902, și altei bancnote cu nominalul de 50 euro, pe bancheta dreaptă din față a automobilului menționat.

Drept rezultat, agentul de patrulare Cebotari Gabriel, acționând în vederea curmării acțiunilor infracționale ale lui Boca Vladimir, a solicitat intervenția organelor de drept pentru documentarea cazului de corupere activă comis asupra lor.

Astfel, acțiunile lui **Boca Vladimir ***** au fost încadrate de acuzatorul de stat în temeiul art. 325 alin.(1) Cod penal – Corupere activă, adică promisiunea și oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri ce u i se cuvin, pentru acesta, pentru a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Boca Vladimir ***** fiind audiat în ședința de judecată vina în săvârșirea infracțiunilor încriminate nu a recunoscut și s-a folosit de dreptul său procesual să nu facă declarații.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată a studiat și analizat minuțios probele administrate în cadrul ședinței de judecată, și anume:

Declarațiile **martorului Cebotari Gabriel,** care a susținut declarațiile oferite la faza de urmărire penală, comunicând că, activează în calitate de subofițer superior de patrulare în cadru Direcției de patrulare Centru a INSP.

A relatat că la data de 13.07.2024 era implicat în serviciu de patrulare cu colegul Cerescu Nicolae pe traseul Chișinău-Leușeni, R1, r-nul Strășeni, intersecția spre localitatea Ulmu. În jurul orelor 12:00 a fost stopat automobilul de model BMW cu n/î ***** din motivul mersului neuniform și nesigur. După stoparea acestuia, s-a constatat că la volanul automobilului se afla Boca Vladimir, iar în timpul discuției cu aceasta s-a simțit un miros puternic de alcool din cavitatea bucală. Astfel, Boca Vladimir fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, i s-a solicitat să fie supus testării alcoolscopice cu aparatul din dotare ,,Alcotest Drager". În timpul efectuării testării alcoolscopice, Boca Vladimir a refuzat categoric testarea alcoolscopică și anume, acesta nu expira dar inspira pentru a duce în eroare. Iar ulterior, de nenumărate ori, fiindu-i explicate consecințele refuzului eschivării de la testarea alcoolscopică și fiindu-i explicat cum trebuie efectuată corect testarea alcoolscopică și anume, că este necesar de efectuat expirare în aparatul alcotest Drager, la care Boca Vladimir nu s-a conformat, continuând cu aceleași acțiuni și refuzând în final.

A menționat că lui Boca Vladimir i-a fost propusă testarea biologică, adică, proba de sânge, la care acesta la fel a refuzat.

Anterior demarării procedurii de testare alcoolscopică, Boca Vladimir a recunoscut că a consumat băuturi alcoolice, spunând că are intenția de a merge într-o localitate învecinată pentru a se odihni. În timpul documentării cazului și întocmirii actelor procedurale, Boca Vladimir dădea de înțeles că dorește să se eschiveze de la răspunderea pe care o poate purta în cazul dat, prin a oferi careva mijloace bănești, zicând „hai să ne înțelegem" pentru a nu purcede la documentarea cazului. Acesta s-a adresat și la colegul său și la el. În mașina inculpatului se mai afla încă o persoană de gen feminin, care nu se implica și se afla în preajma automobilului la o distanță de aproximativ 30 metri. Automobilul inculpatului se afla pe partea opusă a carosabilului. Consideră că martorul nu putea să audă discuția lor, însă la sfârșitul documentării cazului, or Boca Vladimir a chemat acest martor să se apropie, or martorul singur a venit, pentru ca să-l ajute pe Vladimir să conecteze telefonul personal pentru a-i înregistra video. Martorul de gen feminin, a conectat și a transmis telefonul lui Boca.

A precizat că pe lângă faptul că se simțea miros puternic de alcool din cavitatea bucală a lui Boca Vladimir, aceasta avea și alte semne ce dădeau de bănuit că el se afla în stare de ebrietate și anume, instabilitatea poziției. Domnul Boca nu a comunicat că are careva probleme de sănătate sau că se simte rău.

A mai precizat că inculpatul propunând să înceteze documentarea cazului, nu a specificat în schimbul la ce urmează a fi făcut asta. Astfel, inculpatului i s-a comunicat că propunerea lui, este o faptă ilegală și este pasibilă de răspundere penală. În timpul întocmirii actelor procesuale, în portbagajul automobilului de serviciu, care era deschis, în partea dreaptă a plasat o bancnotă boțită, care ulterior s-a dovedit a fi de nominalul de 50 Euro. După aceasta, Boca Vladimir brusc s-a îndepărtat de la automobil. Văzând aceasta, ai au telefonat la serviciul 112 denunțând acest act și solicitând să fie prezentată la fața locului grupa operativă pentru documentarea cazului. După care, până la sosirea grupei operative, probabil din motivul că el personal avea body-

camera plasată pe corp, Boca Vladimir a fost observat de colegul său și de către el personal, cum Vladimir s-a apropiat de ușa din față din partea dreaptă a automobilului, a deschis ușa și repede a plasat ceva pe bancheta, undeva în interiorul automobilului și a închis ușa. A făcut acest lucru cu o atenție sporită, pentru ca nu cumva să fie înregistrat video. El personal a văzut aceste acțiuni a lui Boca Vladimir, dar nu a observat de unde au fost scoase aceste bancnote, doar când a plasat. În acest moment, Boca Vladimir era singur, fără pasagerul său de gen feminin. Ei au mers să vadă ce a făcut și s-a constatat că pe bancheta din față a automobilului era plasată o bancnotă de 50 Euro și o brichetă. La sosirea grupei operative, aceasta a fost informată despre a doua tentativă de corupere, ulterior s-a purces la documentarea cazului dat pe aspectele invocate mai sus.

Mai indică că în momentul ridicării bancnotelor din portbagaj și bancheta din față a automobilului și documentării cazului, în prezența grupei operative, Boca Vladimir a strigat că bancnotele sunt a lui și vrea să le i-a înapoi, și anume ,,da-ți bricheta și banii înapoi". Acest fapt este fixat și video.

A indicat că, Boca Vladimir zicea cumva să se clarifice fără a documenta cazul, iar el a pornit înregistrarea video despre ce, domnul Boca a fost avertizat, iar când a pornit înregistrarea inculpatul nu mai vorbea nimic. El personal nu a discutat cu a doua persoană care se afla în automobilul inculpatului, dar nu cunoaște dacă colegul său a vorbit. Domnul Vladimir înregistra video, dar nu s-a apropiat să spună că are careva obiecții. Nu își amintește dacă Boca Vladimir pe parcursul documentării cazului a solicitat intervenția ambulanței.

A precizat că alcotestul Drager nu a afișat careva rezultat. Dacă suflarea nu a fost efectuată corect, Drager nu dă nici un rezultat. Consideră că, din motivul că inculpatul se temea nu cumva să fie filmat, spunea doar cuvinte ,,dă cumva să ne înțelegem" ,,să clarificăm cumva cazul dat, fără ca să mergem mai departe".

A mai indicat că actele întocmite la fața locului nu au fost întocmite pe cauza contravențională, fapta de refuz în testarea alcoolscopică se încadra în fapta penală în baza art. 264/1 alin. (3) Cod penal, și a fost înregistrată în Registrul R1 la IP Strășeni. Toate actele enumerate de avocatul inculpatului sunt prevăzute în cadrul urmăririi penale pe cauza penală, iar ulterior procesul-verbal privind constatarea bănuielii rezonabile a infracțiunii comise. La fel și în cadrul procesului penal se întocmește proces-verbal de înlăturare, de constatare, de ducere a vehiculului la parcarea specială, de îndreptare la prelevarea probelor biologice. Boca Vladimir a refuzat verbal și i s-a solicitat deplasarea pentru prelevarea probelor biologice. Acțiunile menționate au fost efectuate în baza refuzului lui Boca Vladimir și dacă acesta nu este de acord cu rezultatului testării, are dreptul timp de 2 ore să se deplaseze la instituția medicală pentru prelevarea probelor biologice.

Nu își amintește de câte ori a fost audiat la data de 13.07.2024, și nu își amintește dacă în acea zi a fost la IP Strășeni pentru a fi audiat, dar de câte ori a fost solicitat pentru audiere, de atâtea ori s-a prezentat.

A menționat că el a prezentat înregistrările video la faza de urmărire penală de pe body-camera. Faptul că aceste înregistrări se întrerup este deoarece camera are anumită memorie și din motiv că aceasta se descarcă și se întrerupe. Erau discuții care nu au fost relevante și pentru a păstra memoria camerei, aceasta se deconecta. Camera are buton, care poate fi dirijat de polițist, dar camera când se descarcă se deconectează singură, iar poate să se conecteze și să mai înregistreze un pic. În momentul acțiunilor efectuate pe cauza lui Boca Vladimir, camera era în proces de descărcare. Înregistrarea nu este continuă, deoarece se descărca camera, dar totodată, uneori a fost oprită și de el personal pentru a-i păstra bateria, dar nu își amintește când exact a

făcut acest lucru. Aceasta body-camera este camera personală a lui de serviciu, care o are pentru necesitatea de autoapărare, aceasta neavând un model anumit de exploatare. El a exploatat-o în așa mod ca ea să nu să se descarce complet, totodată fixând cele relevante. La acel moment camera nu a fost încărcată în mașină, deoarece ea nu a fost descărcată în totalmente, ca să fie necesară reîncărcarea ei completă. Bateria a fost păstrată pentru a fi folosită în continuare. A precizat că, o înregistrare continuă din care a fost tăiate secvențe mici nu este.

A notat că rezultatul testului Drager, nu poate fi imprimat prin tichet Drager, doar pentru că el a fost utilizat, chiar dacă eronat. Nu este în competența lui să răspundă la întrebarea, unde este prevăzut faptul că nu se imprimă tichet Drager în condițiile indicate mai sus. El are certificat de competență pentru utilizarea aparatului Drager, care se eliberează de Inspectoratul Național de Securitate Publică. Și aparatul Drager la fel este eliberat de ei, în folosință, secția de supraveghere și control, secția logistică. Aparatele se țin la evidență. A mai precizat că, rezultatul testului chiar dacă acesta nu este suficient, neaplicabil, eronat, nu se imprimă se arată din practică, și din caracteristicile tehnice a aparatului.

Aparatul alcotest Drager are teste sub număr, adică rezultatul. Ulterior, în aceiași zi la orele 14:26 de către echipajul lor în localitatea Căpriana a fost documentat un caz de conducere a vehiculului în stare de ebrietate, cu rezultat pozitiv, care denotă faptul că, dacă avea să aibă loc testarea în cazul lui Boca Vladimir, numărul testului ulterior avea să fie altul. Cazul dat a fost documentat de colegul său, Cerescu Nicolai, el în acel moment se afla la IP Strășeni.

A explicat că testul lui Boca Vladimir nu era eșuat, dar nu a avut loc. În situația lui Boca Vladimir nu a fost generat un număr de test. Dacă testul dă eroare, el nu are număr de înregistrare. În imagine video el arată numărul testului de rând, dar nu și rezultatul testării, prin acest fapt se confirmă că nu a avut loc testarea. Ca testul să fie înregistrat și să aibă număr, este necesar ca persoana supusă testării să expire în aparatul Drager, dar dacă nu se expiră în aparat, acesta nu lucrează și nu generează nici un rezultat. Mușțiucul este nou și a fost desigilat în prezența lui Boca Vladimir și aplicat în aparat, iar acesta a pus doar buzele pe aparat și efectua inspirarea, fapt ce nu a generat nici un rezultat, iar număr de test nu s-a generat. Etapele procedurii: se aprinde aparat Drager, se i-a mușțiucul sigilat, se desigilează în prezența conducătorului auto, se aprinde aparatul care generează un număr de test potențial. Dacă testarea se efectuează numărul aceasta revine rezultatului testării, iar dacă testarea nu se efectuează numărul rămâne pentru următoare testare. Din acest motiv și s-a arătat în video numărul testului, deoarece dacă avea să fie efectuată testarea, avea să scoată la imprimantă tichetul și numărul testului avea să fie indicat în tichet Drager, iar în aparat urma să fie indicat următorul număr consecutiv. Paratul Drager are memorie. A precizat că numărul testului nu a fost generat pentru Boca Vladimir, iar este numărul testului. Nu există procedura de a se menționa undeva că numărul testului urmează a fi folosit pentru o altă persoană. În ziua efectuării testului, aparatul de imprimare era cu ei.

A mai indicat că personal în mână bani de la Boca Vladimir nu a primit și din câte cunoaște nici colegul lui nu a primit. Nu poate spune cât timp exact a durat documentarea cazului. Culiuc Ala nu a stat la distanța de 30 metri de ei pe tot parcursul documentării cazului, dar nu poate spune când exact Ala se apropia de el, deoarece era atent la documentarea cazului și toate atenția era îndreptată pe conducătorul auto. La momentul stopării automobilului de către Boca nu i-au fost propuse careva mijloace financiare. Nu își amintește dacă Boca Vladimir i-a comunicat că a fost înțepat de o albină de gât.

A precizat că el personal a văzut cum Boca Vladimir s-a apropiat de mașină, a deschis ușa și a pus ceva pe bancheta din față, ulterior el s-a apropiat din partea șoferului în vre-o 10 secunde și

a conectat camera pentru a fixa totul. Nu a observat ce anume a plasat domnul Vladimir. Prima plasarea mijloacelor financiare a fost observată în partea din spate, în partea dreapta a portbagajului, într-un colț, a aruncat ceva, moment care a fost observat personal de Cebotari Gabriel. Bancnota era boțită. A mai precizat că, în acest moment, el documenta cazul, iar raza de acțiune a camerei este în fața sa, a văzut cum s-a apropiat brusc Vladimir Boca și a pus ceva. Când el s-a întors, Boca Vladimir deja se îndepărta de la automobil. La care Cebotari Gabriel a strigat: ,,ce ați plasat?". El nu a înțeles ce anume a plasat, dar a văzut că ceva a pus. În același moment, Gabriel s-a apropiat și a văzut că este o bancnotă de bani.

Acest fapt a avut loc înainte de a fi observat domnul Boca Vladimir plasând ceva în partea din față a automobilului.

Suplimentar a indicat că până la momentul sesizării grupei operative privind actul de corupție, Boca Vladimir a propus să clarifice situația prin astfel de mijloace, nefiind vorba de o anumită sumă de bani. Lui Gabriel Cebotari personal i s-a comunicat să rezolve întrebarea și să nu documenteze cazul, dar nu s-a discutat despre o sumă bănească anumită. Gabriel a preîntâmpinat persoana să înceteze acțiunile sale, deoarece sunt ilegale. Domnul Boca încerca să influențeze cumva faptul ca să nu documenteze cazul în continuare și să-l lase să se deplaseze mai departe. În mână la Boca Vladimir careva mijloace bănești nu a văzut, în timpul discuției cu acesta.

Declarațiile **martorului Culiuc Ala,** care a declarat că cu inculpatul Boca Vladimir sunt în relații bune de prietenie. La data de 13.07.2024 era pe drum dinspre Leușeni direcția Chișinău, se deplasau de la Ungheni. Erau în automobilul împreună cu inculpatul de model BMW. Vladimir nu se afla în stare de ebrietate, el era obosit și nedormit. Ei singuri au oprit pe dreapta spre Ulmu și deja s-a apropiat poliția. La volan se afla Vladimir. S-a apropiat de ei un polițist și afară mai era unul.

A menționat că, după stoparea automobilului de către poliție, ea nu a ieșit deodată afară. Vladimir a dat documentele polițiștilor, a ieșit din mașină și nu revenea înapoi. Când ea a ieșit din mașină a văzut cum Vladimir sufla în aparatul de alcoolemie. A menționat că, ea tot timpul s-a aflat peste drum de mașina poliției, iar după ce Vladimir a suflat în aparat, ea s-a apropiat de el ca să vadă de ce durează totul atât de mult. Ea personal nu a auzit ca Boca Vladimir să spună polițiștilor că a servit băuturi alcoolice. Cunoaște că Vladimir fumează.

Vladimir nu a propus careva bani polițiștilor. Nu a auzit în timpul discuțiilor lui Vladimir cu polițiști careva intenții de a da bani. Vladimir nu s-a apropiat de mașina polițiștilor și nu a pus careva mijloace bănești. Vladimir nu a atins maina de poliție ca să pună ceva în ea.

A menționat că a văzut cum Boca Vladimir sufla într-un aparat. În acel moment, ea se afla pe partea cealaltă de drum pe partea dreaptă, la distanța de 2 metri, iar mașina de poliție pe partea stângă. Vladimir nu a refuzat să treacă testul alcoolscopic, ea nu cunoaște procedura de testare, dar a văzut cum acesta sufla în aparat și s-a auzit sunetul aparatului. Nu a văzut dacă lui Vladimir în acea zi au fost înmânate careva documente.

A comunicat că nu își amintește exact ce declarații a dat anterior, dar poate spune că Vladimir până la testare cu Drager a fost înțepat de viespe. Asta ea a văzut personal, Vladimir se sufoca și i s-a înroșit gâtul și nu avea apă, ei se aflau în acest moment în mașină, din aceste considerente au hotărât să se oprească.

În timpul ce Boca Vladimir era documentat de poliție, aceasta nu s-a apropiat de automobilul poliției. El se afla în spatele mașinii la distanța de 3 metri. Afară era soare și ei se aflau în umbra unui copac. Ea nu a observat dacă portbagajul automobilului de poliție era deschis. A observat că portbagajul era deschis când avenit al doilea echipaj de poliție. Ea nu a

auzit dacă lui Vladimir i s-a explicat de către polițiști cum corect să sufle în aparatul Drager.

A comunicat că după plecarea ambelor echipaje de poliție, Vladimir nu a plecat la spital pentru prelevarea probelor, dar ei au plecat în oraș. În timp ce ei se aflau încă cu poliția la fața locului, polițiștii l-au ajutat pe Vladimir să-i scoată acul de la albină și Boca se simțea mai bine.

Până la sosirea al doilea echipaj de poliție, ea nu a observat nimic suspect în comportamentul polițiștilor aflați la fața locului. Nu a observat ei să caute ceva, să deschidă ceva. Nu a văzut ca inspectorii de patrulare nu au deschis mașina de serviciu. Nu a văzut ca portbagajul mașinii de poliție să fie deschis până la sosirea altui echipaj de poliție. Când a venit al doilea echipaj de patrulare, se discuta ceva de careva mijloace bănești. Ea nu a văzut dacă inculpatul în momentul testării alcoolscopice inspira aer sau expira.

A menționat că nu a văzut dacă polițiștii i-au înmânat lui Boca Vladimir un document pentru a merge la prelevarea probelor biologice. Ea nu mereu a stat cu fața spre mașina de poliție, era situația în care ea era poziționată cu spatele la mașina menționată, deoarece Vladimir cerea actele de la polițist, iar ultimul nu dorea să-i spună. În discuția între Vladimir și polițiști nu a fost despre careva mijloace bănești. Nu a auzit ca Vladimir să fi propus polițiștilor să rezolve întrebarea cumva altfel. Al doilea echipaj de poliție a venit după testarea alcoolscopică.

Declarațiile **martorului Cerescu Nicolai,** care a declarat că la data comiterii infracțiunii era angajat MAI în cadrul INSP în funcție de subofițer superior Serviciului de patrulare Strășeni – Călărași, la moment nu mai activează în această funcție.

La data de 13.07.2024 în jurul orei 12:00 era implicat în serviciu împreună cu colegul său Cebotari Gabriel, cu automobilul de serviciu de model Dacia Duster n/î MAI 9902, pe r-nul Strășeni, traseul M1 Chișinău-Leușeni km. 66, intersecția cu localitatea Ulmu. Ei se întorceau de la o chemare, colegul său a stopat un automobil de model BMW 118 cu n/î *****. A menționat că, cu aproximativ o oră înainte au fost anunțați de colegii săi din Călărași precum că acest automobil are un comportament agresiv în trafic, informația parvenită la 112. Ei staționau la intersecție, și presupune că anume din motivele indicate mai sus, colegul său și a stopat acest automobil. Cebotari Gabriel primul s-a apropiat de automobilul de model BMW, a solicitat de la șofer actele, în același timp a fixat momentul stopării, video cu ajutorul body-camera, iar din discuții cu șoferul acesta a fost identificat ca Boca Vladimir. Din motiv că s-a simțit un miros puternic de alcool din cavitatea bucală a acestuia, și comportamentul lui, erau bănuieli rezonabile că aceasta a consumat băuturi alcoolice. Lui Boca Vladimir a fost propusă testarea alcolscopică cu dispozitivul Drager, însă acesta a refuzat, fiind informat de Nicolai și colegul său de mai multe ori de consecințele refuzului și răspunderea penală pentru refuzul eschivarea de la trecerea testării alcoolscopice, conform art. 264/1 alin. (3) Cod penal. Cazul dat a fost înregistrat video și transmis organului de urmărire penală.

A precizat că testarea alcoolscopică a fost solicitată de colegul său Cebotari Gabriel, iar el în același timp înregistra video momentul testării. Lui Boca Vladimir a fost explicată procedura de testare alcoolscopică, s-a desigilat mușțiucul în prezența persoanei și i-au fost explicat consecințele în cazul refuzului. Persoana în loc de suflări, adică expirări, efectua inspirări, de mai multe ori, prin ce nu efectua testarea conform procedurii. Lui Boca Vladimir i s-a explicat că urmează să efectueze expirări, și i s-a explicat că dacă dorește poate să se deplaseze pentru prelevarea probelor biologice, iar aceasta la fel a refuzat. După care, Boca Vladimir cât și până la testarea Drager, atât și după testare, a propus verbal să se înțeleagă, prin ce ei au dedus că aceasta a dorit să se eschiveze de la răspundere penală. Boca din aceste motive a plasat două bancnote în automobilul poliției, o bancnotă în portbagajul mașinii, după care o bancnotă pe bancheta din față a automobilului. El nu își amintește când Boca Vladimir a aruncat prima bancnotă, până la

testare, ori după testare alcoolscopică. Boca Vladimir nu a spus pentru ce sunt destinate aceste bancnote, iar anterior acesta a comunicat „să ne înțelegem”.

Ulterior, Boca Vladimir a pus – aruncat în portbagajul automobilului de serviciu, care era deschis o bancnotă șifonată cu nominalul de 50 Euro, a înțeles după culoarea acestei. După care, ei au închis portbagajul și au solicitat intervenirea grupei operative și au anunțat despre cazul dat, precum că au fost influențați pentru a nu documenta cazul mai departe. Până la sosirea grupei operative, Boca Vladimir a pus încă o bancnotă, în automobilul de serviciu, a deschis ușa și a aruncat o bancnota și bricheta pe scaunul din față a pasagerului. El personal a văzut momentul când Boca Vladimir a pus ceva în automobil și imediat s-a apropiat și a depistat că era o bancnotă și brichetă. A adăugat că, a avertizat pe Boca pentru răspundere pe care o poartă pentru corupere în baza art. 324, 325 Cod penal. Boca se afla în stare avansată de ebrietate, după comportamentul acestuia și discuțiile a dedus că aceasta nu conștientiza ce spune polițistul. Boca Vladimir nu putea să pornească nici camera video din telefon, mergea neuniform, neechilibrat, se clătina, avea miros de alcool, vorbă neclară, dar și a recunoscut că a consumat băuturi alcoolice. Grupa operativă s-a apropiat în jur de 1,5-2 ore, în acest timp a fost chemat evacuatorul pentru a evacua mașina lui Boca, au fost întocmite acte procedurale, ridicarea permisului de conducere eliberat de autoritățile Române.

A menționat că body-camera lucrează la necesitate, agentul de patrulare o pornește la necesitate, când consideră că este relevant. El personal atunci nu avea body-camera, dar avea colegul său. Toate actele procedurale au fost întocmite de colegul său Cebotari Gabriel și el nu a intervenit în activitatea colegului său.

A precizat că el este agent de patrulare și în situații similare cazului dat, ei cu colegul lucrează împreună, unul testează, altul înregistrează, și ambii explică procedura de testare alcoolscopică. A confirmat că inclusiv și el a explicat lui Boca procedura de suflare în aparatul Drager și în cazul refuzului pentru răspunderea care o poartă.

Totodată, a comunicat că el personal a văzut cum Boca a aruncat ceva în portbagaj aflându-se la o distanță apropiată de automobil, după care a anunțat colegul și serviciile speciale. Colegul său la fel a văzut cum cineva a aruncat ceva în automobil. Nu cunoaște dacă persoana de gen feminin a auzit cele declarate de ei despre faptul că ceva s-a pus în mașină. Prima bancnotă a fost aruncată din spatele mașinii. Nu își amintește dacă Boca Vladimir să fi pronunțat o sumă anumită, dar în final acesta a întreprins două acțiuni de corupere.

A menționat că ei nu poartă negocieri cu persoanele,, dar informează despre consecințele în cazuri de corupție”. În mâna inculpatului careva bancnote nu a văzut. În acea zi el a făcut înregistrări video în momentul testării alcoolscopice, și foto a făcut, dar nu își amintește exact cu telefonul său sau a colegului. Toate pozele le-a prezentat la organul de urmărire penală. El nu poate spune ce a avut în vedere inculpatul când a zis „să ne înțelegem”, dar s-a înțeles că Boca a făcut propunerea pentru a influența pe el și colegul său, pentru a evita răspunderea penală. Când s-au făcut aceste aluzii de către inculpat, era prezent și el și colegul său. Nu își amintește cât timp a trecut de la momentul când s-au făcut aluzii de ne documentarea cazului de către inculpat, până la plasarea banilor în mașină. Nu își amintește când exact au fost plasate bancnotele, până la testarea sau după testarea alcoolscopică. La poliție să denunțe cazul de corupere a telefonat colegul său. După propunerea parvenită de la inculpat, ei au dreptul să telefoneze la poliție timp de 24 de ore. A menționat că, ei cu colegul oricum erau să denunțe cazul de propunere de corupere.

A mai comunicat că cu Boca Vladimir în automobil, pe bancheta din față în calitate de pasager se afla și o doamnă, care ulterior a coborât din automobil și se afla în apropiere în

momentul testării lui Boca. Nicolai se afla în preajmă și a auzit cum lui Boca Vladimir i s-a propus deplasarea pentru prelevarea probelor, dar aceasta a refuzat. Boca a refuzat să semneze îndreptarea menționată.

A precizat că număr unic la test se înregistrează doar când se efectuează suflarea, în caz contrar nu se oferă număr. În cazul lui Boca nu s-a înregistrat nici un număr, din motiv că aceasta nu a făcut nici u suflare. Și el și colegul său Cebotari Gabriel dețineau la acel moment, certificat de competență profesională pentru utilizarea aparatului Drager. Înainte de testare pe ecranul dispozitivului apare „gata", apoi dacă s-a efectuat suflarea corectă apare „așteaptă". Ei nu au acces în memoria aparatului, se imprimă doar rezultatul testului, iar dacă este eroare nu se imprimă nimic. Testul lui Boca nu are număr, deoarece acesta nu a suflat. În aceiași zi a mai fost documentată o persoană în localitatea Căpriana. A precizat că, el nu este expert în aparatul Drager, doar deține certificat pentru utilizarea acestuia corect. Nu își amintește unde se afla martorul în momentul când s-u plasat banii.

În momentul când banii au fost plasați în spatele automobilului, el la fel se afla în spatele mașinii, dar când inculpatul a plasat banii pe bancheta din față a mașinii el a văzut, deoarece geamul automobilului este transparent și se vedea. Era o bancnotă de 5-0 Euro și o brichetă. A concretizat că ușa automobilului era intre deschisă și posibil Boca Vladimir a folosit ocazia dată și a plasat banii, deoarece el a văzut careva mișcări asemănătoare cu aruncarea de ceva în interiorul mașinii, iar ulterior s-a convins că erau bani.

A susținut că nu i s-a făcut în parte propuneri pentru a nu documenta cazul.

Învinuirea adusă lui **Boca Vladimir** în săvârșirea infracțiunilor incriminate se bazează și pe documentele și procesele verbale anexate la cauza penală și care au fost cercetate în ședința de judecată prin prisma pertinenței și concludentei lor, cum ar fi:

Epizodul privind infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal:

- Conținutul procesului-verbal de constatare a infracțiunii din 13.07.2024 (f.d.4 și verso, Vol. I);
- Îndreptare din 13.07.2024 (f.d.5, Vol. I);
- Conținutul procesului-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 13.07.2024 (f.d.8,Vol. I);
- Conținutul procesului-verbal de ridicare din 13.07.2024 (f.d.53, Vol. I);
- Plic ce conține un suport de tip CD-R (f.d.54, Vol. I);
- Conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 22.07.2024 (f.d.55-57, Vol. I);
- Certificat de instruire (f.d.59, Vol. I);
- Buletin de verificare metrologică nr. 2.3.6.75-1032C (f.d.60, Vol. I);

Epizodul privind infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal:

- Conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 13.07.2024 (f.d.14-19);
- Raport de constatare tehnico-științifică nr. CNA_AA 000096 din 06.08.2024 (f.d.41-44);
- Conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 22.08.2024 (f.d.49-53);
- Plic ce conține un DVD-RW ce conține înregistrările audio/video din 13.07.2024 (f.d.54);
- Conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 23.08.2024 (f.d.55-62);
- Fișa postului (f.d.71-79);
- Conținutul procesului-verbal de examinare a documentelor din 05.09.2024 (f.d.80 și verso).

Audiind participanţii la şedinţa de judecată, examinând materialele cauzei penale și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de intima convingere, instanța de judecată constată următoarele.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sânt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul Penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Astfel, în motivarea sentinţei, instanţa de judecată și-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau similare prezumţiei de fapt necombătute, iar adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978)*.

În concordanţă cu cele expuse, Curtea Constituţională, prin Hotărârea nr. 18 din 22.05.2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care vor fi motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituţională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” *(„beyond reasonable doubt”)*, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul *(hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978)*.

Conform art. 101 alin. (1) si (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală, instanţa hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. (2) Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei.

În conformitate cu art. 26 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Astfel, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Astfel, instanţa pune la baza hotărârii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părţile în egală măsură.

Potrivit art. 24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit art. 14 alin. (1) Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie și pasibilă de pedeapsă penală.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ținând seama de

regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La caz, norma art. 264/1 alin. (3) Cod penal (în redacția legii din 07.06.2024) sancționează fapta de refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (3) Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza, a se împotrivi sau a se eschiva de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Potrivit art. 11 lit. j) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, stipulează că conducătorul auto este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Din acest punct de vedere, potrivit pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, precum şi sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei.

Totodată art. 18 din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 07 iunie 2007 stabilește că, pentru a conduce vehiculul pe drumurile publice, conducătorului trebuie să întrunească condiţiile stabilite și să corespundă normelor minime privind aptitudinile fizice și mintale necesare pentru a poseda dreptul de a conduce vehicule din categoria sau subcategoria vehiculului condus, aprobate de către Guvern, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

Mai mult, art. 33 alin. (3), lit. c) din aceleiaşi Lege nr. 131/2007, obligă conducătorul de vehicul să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

În ce privește *latura obiectivă* a infracțiunii specificate la art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, aceasta se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de refuz a conducătorului auto de a fi supus testării alcoolscopice, care presupune respingerea expresă sau tacită a acestuia a cerințelor legale ale colaboratorilor de poliție împuterniciți de a monitoriza traficul rutier și a preveni survenirea unor consecințe grave care pot fi condiționate inclusive de conducerea de către conducătorii auto a unităților de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Așadar, în esență, fapta prejudiciabilă se exprimă în acțiunea de refuz (respingere expresă), împotrivirea (respingerea expresă, însoțită de rezistență nonviolentă) sau eschivarea (respingerea tăcită) de a fi supus testării alcoolscopice sau de a trece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen.

În speță, instanța de judecată reține că inculpatul Boca Vladimir a adus atingere relațiilor sociale ocrotite de lege privind siguranța traficului rutier, prin conduita manifestată la 13 iulie 2024, când, fiind titular al permisului de conducere și conducând autoturismul de model BMW cu numărul de înmatriculare *****, a acționat în mod intenționat, în deplină reprezentare a caracterului prejudiciabil al faptelor sale.

Instanța constată că, la solicitarea legitimă a agentului de circulație, inculpatul s-a eschivat de la supunerea la testarea alcoolscopică destinat stabilirii stării de ebrietate și a naturii acesteia, eschivarea manifestându-se printr-o conduită deliberată și disimulată. Astfel, în loc să efectueze expirarea de aer în aparatul „Drager", conform metodologiei legale, inculpatul a suflat în mod voit aer inspirat, simulând cooperarea, dar împiedicând, în realitate, efectuarea testului.

Instanța apreciază că această modalitate de comportament reprezintă o formă evidentă de evitare intenționată a procedurilor legale de verificare a stării de ebrietate, echivalând, prin consecințele sale juridice, cu refuzul propriu-zis de a se supune testării alcoolscopice și examenului medical, astfel cum prevede legislația aplicabilă.

În conformitate cu dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22.12.2017, forţa juridică a actelor normative se stabileşte în funcţie de competenţa şi statutul autorităţii publice emitente, precum şi de categoria actului. Limitele de competenţă privind adoptarea, aprobarea sau emiterea actelor normative sânt stabilite de Constituţia Republicii Moldova, de Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern şi de alte acte normative.

În conformitate cu normele citate supra, se evidențiază faptul că, pentru antrenarea răspunderii penale, este obligatoriu ca procedura de testare a aerului expirat și a examenului medical să fie solicitată de agentul de circulație (alte persoane, ca ofițerii de urmărire penală, inspectorii de investigație, inspectorii de sector nu pot crea această situație-premisă).

Potrivit art. 2 din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, prin noțiunea de „agent de circulație" se înțelege persoana abilitată cu funcții de reglementare și de control asupra traficului rutier pe drumurile publice.

La caz, persoanele care au solicitat trecerea testului la alcoolemie și a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei – Cebotari Gabriel și Cerescu Nicolai, fiind angajați ai INSP al IG al MAI, sunt agenți de circulație.

Sub acest aspect, în conformitate cu pct.2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, prin *testarea alcoolscopică* – se înțeleg acţiunile angajatului Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic.

Prin *examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală*) – complex de acţiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătăţii ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

Potrivit pct. 10 din Regulamentul menționat, se stabilește că, temei pentru efectuarea testării alcoolscopice serveşte suspectarea consumului de alcool, droguri sau de alte substanţe ce provoacă ebrietate, precum şi prezenţa simptoamelor acţiunii alcoolului, drogurilor şi a altor substanţe psihotrope, medicamentelor cu efecte similare acestora: mirosul de alcool din gură, instabilitatea pozei, dereglarea mersului, tremurul accentuat al degetelor, pleoapelor, limbii, comportarea neadecvată, mărturia persoanei examinate despre faptul consumului.

Potrivit art. 5 al Hotărârii nr. 296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei (în vigoare la data comiterii faptei 13.07.2024), testării alcoolscopice, la decizia poliţiei sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun următoarele categorii de persoane:a) conducătorii de vehicule bănuiţi de consum de alcool, consum de droguri şi/sau

de alte substanţe ce provoacă ebrietate; b) persoanele bănuite de consum de alcool, consum de droguri şi/sau de alte substanţe ce provoacă ebrietate, care încalcă ordinea publică şi/sau care manifestă comportament agresiv şi violent; c) persoanele implicate în accidente în traficul rutier, cu excepţia accidentelor grave soldate cu traumatizarea sau decesul persoanelor.

Potrivit art. 6 din Hotărârea menționată, examinării medicale se supun următoarele categorii de persoane: a) persoanele la care în urma testării alcoolscopice s-a constatat o concentraţie de alcool în aerul expirat, corespunzătoare stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie; b) persoanele bănuite de comiterea infracţiunilor sub influenţa alcoolului, drogurilor şi altor substanţe ce provoacă ebrietate, la decizia lucrătorului organului de drept; c) conducătorii de vehicule şi alţi participanţi la trafic, care au fost implicaţi într-un accident rutier soldat cu traumatizarea sau decesul persoanelor; d) persoanele bănuite de consum de alcool, consum de droguri şi de alte substanţe ce provoacă ebrietate, care încalcă ordinea publică şi/sau care manifestă comportament agresiv şi violent, care refuză testarea alcoolscopică. e) persoanele care nu sânt de acord cu rezultatul testării alcoolscopice sau contestă rezultatul acesteia; f) persoanele ce se adresează de sine stătător.

În Hotărârea nr. 18 din 18 iulie 2016 cu privire la excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi ale articolului 264[1] alin.(3) din Codul penal (stabilirea stării de ebrietate prin recoltarea probelor biologice), Curtea a menţionat că, instituirea condiţiilor de circulaţie a mijloacelor de transport este un atribut exclusiv al legiuitorului, care a reglementat regimul de circulaţie pe drumurile publice astfel încât desfăşurarea traficului rutier să aibă loc în deplină siguranţă.

Curtea a subliniat că restrângerile cu caracter legal în exerciţiul drepturilor sau libertăţilor conducătorilor mijloacelor de transport pot forma obiectul impunerii unor obligaţii, inclusiv incriminarea refuzului de a se supune executării anumitor obligaţii ce le revin în calitate de participanţi activi la traficul rutier.

De asemenea Curtea a mai reţinut că necesitatea intervenţiei în viaţa privată prin obligarea conducătorului mijlocului de transport la recoltarea probelor biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate este justificată de protecţia unor valori importante ca ordinea publică, securitatea în trafic, prevenirea pericolului pentru viaţa şi integritatea fizică a altor persoane, precum şi prevenirea pericolului asupra vieţii, integrităţii corporale a însuşi conducătorului mijlocului de transport.

Astfel, prin prisma normelor enunțate, s-a constatat cu certitudine că inculpatul Boca Vladimir avea calitate de conducător al mijlocului de transport de model “BMW 118d” cu numărul de înmatriculare “*****”, în momentul stopării acestuia de către colaboratorii poliției de patrulare, faptele confirmate prin înregistrare video (f.d.54, Vol. I) imaginea nr. 2, min. 00.00.10. și declarațiile martorului Culiuc Ala, care a confirmat că la volanul automobilului se afla anume Boca Vladimir. (f.d.213, Vol. III).

Din aceste circumstanțe, denotă cert faptul că Boca Vladimir, a condus un mijloc de transport pe drum public, iar din aceste considerente, agentul constatator a manifestat un drept legal impus prin normele legale, de a solicita acuzatului să fie supus examinării în vederea testării alcoolscopice.

Instanța menționează că, în baza doctrinei și practicii judiciare, se disting următoarele definiții a refuzului, împotrivirii și eschivării în vederea testării alcoolscopice și examenului medical pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei.

Sub definiția *refuz*, se înțelege – când conducătorul mijlocului de transport declară direct că refuză sau pur și simplu nu efectuează testarea alcolscopică sau examenul medical.

Împotrivire, presupune o reacție activă de a împiedica efectuarea testării/examenului medical/recoltării probelor, prin comportament de opoziție fizică, dar nonviolentă, sau prin nesupunere efectivă la procedura după ce aceasta a fost cerută de către agenții de circulație.

Eschivare presupune o conduită de evitare a testării/examenului, sau o metodă care urmărește împiedicarea sau amânarea procedurii de testare. „Eschivare" desemnează un comportament de evitare – nu neapărat un refuz explicit, ci o acțiune sau inacțiune intenționată care urmărește împiedicarea sau amânarea efectuării testării alcoolscopice sau medicale. Manifestarea persoanei are ca acop să se sustragă de la contorul solicitat pentru ca starea de ebrietate să nu fie stabilită.

În acest context, legiuitorul a reglementat ca fiind prejudiciabilă şi prezentând un pericol social fapta de refuz a conducătorului auto de a trece testarea alcoolscopică sau examinarea medico-legală, inclusiv prin recoltarea probelor biologice pentru stabilirea gradului stării de ebrietate.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că acțiunile intenționate ale lui Boca Vladimir, materializate prin sustragerea de la efectuarea testului alcoolscopic, se probează în mod indubitabil prin înregistrarea video nr. 1 (f.d. 54, vol. I), minutul 00:02:28, din care rezultă că, la solicitarea expresă a agentului constatator și în pofida explicațiilor clare privind necesitatea de a „sufla" în aparatul Drager, inculpatul a procedat deliberat la inspirarea aerului, deși obligația procedurală impunea expirarea fermă a acestuia în mușțiuc. Prin această conduită simulată, Boca Vladimir a împiedicat în mod conștient determinarea concentrației de alcool în aerul expirat.

Instanța reține că, în pofida numeroaselor indicații verbale oferite de agentul constatator asupra modului corect de realizare a testării, inculpatul a continuat să se abată de la instrucțiuni, refuzând în fapt conformarea la cerințele procedurale legale. Această conduită constantă și repetată relevă o evitare voită a efectuării testului alcoolscopic, echivalând juridic cu refuzul de a se supune verificării stării de ebrietate.

La fel, instanța a stabilit, potrivit înregistrărilor video sub nr. 1 (f.d.54, Vol. I), la 00:01:55 min. că agentul constatator, a urmat toate punctele prevăzute de art. 11 al Hotărârii nr. 296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, inclusiv și i-a explicat persoanei testate procedura testării alcoolscopice și a respectat instrucţiunile privind ordinea testării alcoolscopice şi normele sanitaro-igienice, desigilând dispozitivul de protecţie (muştiucul) în prezenţa examinatului.

La fel, potrivit pct. 8 din Ordinul nr. 104 din 08.06.2015 cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML 5-02:2015 „Măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate cu analizatorul de tip „ALCOTEST 6810"", măsurarea în regim activ are loc automat. Constă în solicitarea ca persoana testată să inspire aer adânc şi apoi să-l expire uniform în analizator. Volumul suficient este confirmat printr-un ton continuu şi prin ledul. Dacă proba este suficientă, ledul verde se stinge şi se aude un clic scurt.

Potrivit pct. 9 aceluiași Ordin, este obligatorie utilizarea muştiucului de unică folosinţă, desigilarea căruia se efectuează în prezenţa persoanei testate.

Punctele 12 și 13 prevăd că, persoana testată trebuie să expire un volum minim de 1,2 l, la necesitate măsurarea se repetă. Procesul prelevării probei se declanşează automat după atingerea volumului minim inspirat de analizator. După 6 secunde pe afişaj apare mesajul READY şi se aude un clic scurt. Concomitent, pe ecran se afişează numărul curent al testului. Ledul se aprinde şi arde culoarea verde. Dacă proba este suficientă, ledul verde se stinge fiind însoţit de un clic sonor scurt.

La fel, potrivit pct. 13 Hotărârii nr. 296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei (în vigoare la data comiterii faptei 13.07.2024), persoana testată alcoolscopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcţionarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoţită de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei la cea mai apropiată instituţie medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolscopică.

Conform pct. 6 lit. d) Hotărârii nr. 296 din 16.04.2009, examinării medicale se supun următoarele categorii de persoane, persoanele bănuite de consum de alcool, consum de droguri şi de alte substanţe ce provoacă ebrietate, care încalcă ordinea publică şi/sau care manifestă comportament agresiv şi violent, care refuză testarea alcoolscopică.

Potrivit pct. 14 Hotărârii nr. 296 din 16.04.2009, refuzul subiectului de a fi condus la o instituţie medicală abilitată pentru examinarea medicală cu recoltarea probelor biologice este considerat ca refuz de la dreptul de a contesta rezultatul testării alcoolscopice şi serveşte drept temei pentru menţinerea acestuia ***în vigoare.***

Conform pct. 16 din aceeași hotărâre, în scopul asigurării obiectivităţii examinării medicale, precum şi a siguranţei personalului medical, examinarea medicală, inclusiv recoltarea probelor biologice în cadrul instituţiilor medicale abilitate, se efectuează în prezenţa angajatului Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei, în cazul în care poliţistul este de acelaşi sex cu persoana examinată.

La caz, instanța menționează că, Boca Vladimir a refuzat examenul medical prin recoltarea probelor biologice pentru stabilirea gradului stării de ebrietate, faptele confirmate prin declarațiile martorilor Cebotari Gabriel, Cerescu Nicolai și prin proba video cu nr. 3, f.d.54, Vol. I cauza penală nr. 2024330200, prin care la min. 00:00:26 se aude cum la întrebarea agentului constatator de a merge la recoltarea probelor biologice, Boca Vladimir indică: „Nu, mii teamă”.

Finalizând analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 264/1 alin. (3) din Codul penal, instanţa menţionează că această infracțiune este una formală. Ea se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative. Infracțiunea este prezentă chiar dacă, ulterior, pe baza altor probe, s-ar constata că făptuitorul nu se afla în stare de ebrietate în momentul săvârșirii infracțiunii.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpatul Boca Vladimir.

De asemenea, instanţa explică motivul infracţiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza, a se împotrivi sau a se eschiva de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

În ce privește *subiectul* infracțiunii specificate la art. 264^1 alin. (3) Cod penal, acesta este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

În plus, subiectul are calitatea specială de persoană care conduce mijlocul de transport, or Boca Vladimir se încadrează în noțiunea dată, pe numele acestuia fiind eliberat permis de conducere.

De asemenea, raportat la prevederile art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, instanţa conchide că subiectul infracțiunii specificate este o persoană care deține permis de conducere şi nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, condiţii pe care le întruneşte inculpatul Boca Vladimir.

Conducerea mijlocului de transport este acea operație tehnică, prin care o persoană pune în mișcare mijlocul de transport și îl dirijează potrivit cu scopurile urmărite de ea. Este deplasarea mijlocului de transport, deci aflarea acestuia în mișcare.

În susținerea existenței faptei, instanța atestă veridicitatea declarațiilor martorilor și a probelor scrise, în detrimentul versiunii apărării. Toate aceste considerente denotă acțiuni perfect legale ale agenților de poliție, care nu au fost interesați în anumit mod la documentarea situației, fiind obligați să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru a verifica suspiciunile formate, legate de starea de ebrietate a conducătorului auto.

La fel, instanța menționează că, potrivit înregistrării video cu nr. 1, cauza penală nr. 2024330200, f.d.54, min. 00:03:09 sec. Boca Vladimir a recunoscut că a servit alcool cu o zi înainte de a fi stopat.

Prin prisma normelor citate supra, instanţa de judecată constată că a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit Boca Vladimir și care întrunește elementele infracţiunii prevăzute la art.264[1] alin. (3) Cod penal, iar în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine vinovăția acestuia.

Or, reieșind din ansamblul probelor administrate în cursul cercetării judecătorești – atât cele prezentate de acuzare, cât și cele examinate nemijlocit de instanță – rezultă cu certitudine că vinovăția inculpatului Boca Vladimir în săvârșirea faptei imputate a fost pe deplin confirmată. Partea apărării nu a oferit niciun mijloc de probă pertinent, concludent ori verosimil, care să pună la îndoială constatările acuzării sau să răstoarne prezumția de temeinicie a probelor administrate în acuzare.

Mai mult, din înregistrările video anexate la dosar și vizionate în ședința de judecată se desprinde, cu un nivel de detaliu incontestabil, conduita deliberată a inculpatului, care, printr-o metodă vădit intenționată de executare greșită a testului – constând în inspirarea aerului în locul expirării corecte în mușțiucul aparatului Drager – a împiedicat efectuarea testării alcoolscopice în mod corespunzător. Aceste acțiuni au avut drept scop evident eschivarea de la procedura legală și împiedicarea stabilirii valorii reale a concentrației de alcool în aerul expirat.

Prin urmare, comportamentul procesual al inculpatului, coroborat cu comportamentul său efectiv surprins pe înregistrările video, confirmă atât **elementul obiectiv**, cât și **intenția directă** de a obstrucționa procedura de testare, ceea ce constituie o dovadă suplimentară și clară a vinovăției sale în raport cu infracțiunea imputată.

Astfel, Boca Vladimir a manifestat o indiferență față de condițiile imperative ale legii, care interzic categoric de a refuza testarea alcoolscopică sau să fie supus examinării medicale, iar poziția apărării precum că inculpatului nu i s-a explicat procedura de testare cu aparatul Drager, instanța o consideră neîntemeiată și pur declarativă, or potrivit probei video (f.d.54, Vol. I) agenții constatator de mai multe ori au explicat lui Boca Vladimir cum urmează corect să efectueze expirarea în aparatul Drager.

Mai mult, inculpatul Boca Vladimir a refuzat și cea de-a doua modalitate legală de determinare a stării de ebrietate, respectiv prelevarea probelor biologice, inclusiv recoltarea acestora în vederea stabilirii gradului și naturii stării de ebrietate.

Acest refuz suplimentar, manifestat după încercarea deliberată de a compromite testarea alcoolscopică prin metoda incorectă de suflare, denotă o conduită constantă de sustragere de la

procedurile legale obligatorii, consolidând concluzia că inculpatul a urmărit în mod conștient împiedicarea stabilirii stării sale reale la momentul depistării.

La fel, susținerile părții apărării potrivit cărora, indiferent de modul în care inculpatul a efectuat testarea, agenții INSP ar fi fost obligați să imprime un rezultat al testului – invocându-se inclusiv existența unui „număr al testării" – sunt apreciate în mod critic de instanță.

O asemenea argumentare nu poate prevala asupra realității constatate nemijlocit în ședința de judecată și surprinse în înregistrările video, din care rezultă că procedura tehnică nu a putut fi finalizată din cauza conduitei intenționate a inculpatului. Totodată, instanța nu poate pune la îndoială pregătirea profesională și certificarea agenților de patrulare, care au fost instruiți și autorizați de instituția specializată a INSP să utilizeze aparatul Drager conform standardelor tehnice și metodologiei aprobate.

Prin urmare, în lipsa unei suflări corecte și complete – condiție indispensabilă generării unui rezultat valid – agenții de patrulare nu puteau și nu erau obligați să imprime un rezultat inexistent, iar pretenția apărării în acest sens este lipsită de fundament tehnic, normativ și factual.

În pofida faptului că martorii sunt colaboratorii de poliție care au participat nemijlocit la efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința lui Boca Vladimir, cât și la documentarea cazului, instanța nu a stabilit că acești martori sunt într-un oarecare mod cointeresați în condamnarea ultimului, or prezența unor relații ostile între inculpat și martorii audiați nu au fost constatate.

Mai mult, martorii au fost audiați sub jurământ și fiind preîntâmpinați de răspundea penală pentru declarații false, împrejurările care permit instanței să le aprecieze aceste declarații ca veridice.

În consecință, instanța apreciază că poziția părții apărării și alegațiile formulate sunt pur declarative, lipsite de suport probator și pe deplin contrazise de întregul ansamblu de probe administrate și examinate nemijlocit în ședința de judecată, inclusiv de declarațiile martorilor, care confirmă fără echivoc conduita evazivă a inculpatului.

Astfel de susțineri nu reprezintă decât o încercare vădită de a se eschiva de la răspunderea penală, prin deturnarea atenției de la faptele obiective constatate și prin încercarea de a crea o aparență de îndoială nejustificată asupra probelor. Totodată, instanța reține că argumentele apărării sunt formulate într-o manieră menită să inducă în eroare instanța cu privire la împrejurările reale ale cauzei și constituie exclusiv o strategie defensivă formală, care nu rezistă controlului judiciar al probelor efective administrate.

Probele scrise prezentate, fiind cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, deoarece au fost administrate cu respectarea cerințelor legislației procedural-penale și au legătura directă cu stabilirea circumstanțelor, care urmează a fi dovedite în prezenta cauză penală.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată consideră că în acțiunile inculpatului Boca Vladimir sunt prezente toate elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal constatate în ședința de judecată, ținând cont de caracterul faptei și specificul administrării probatoriului pe aceste categorii de infracțiuni.

Astfel, constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, instanța reține, dincolo de orice dubiu rezonabil, că fapta a avut loc, a fost săvârșită de inculpatul Boca Vladimir și constituie infracțiunea imputată, motiv pentru care va dispune condamnarea acestuia.

Prin acțiunile sale, inculpatul a adus atingere relațiilor sociale cu privire la siguranța traficului rutier și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate.

Cu referire la cererea avocatului privind examinarea chestiunilor de inadmisibilitate a probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța menționează următoarele.

Apărătorul inculpatului - avocatul Ion Botnarenco susține că, în cauza penală nr. 2024330200, la etapa de urmărire penală au fost întocmite actele procedurale, și anume îndreptarea din 13.07.2024 (f.d.5, Vol. I), procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 13.07.2024 (f.d.6, Vol. I), proces-verbal de ridicare aducere vehiculului la parcarea specială din 13.07.2024 cu nr. VEH01 009508 (f.d.7, Vol. I), proces verbal de ridicare a obiectelor și documentelor PRO 01107660 din 13.07.2024 (f.d.8, Vol. I), ordonanța de ridicare din 13.07.2024 a permisului de conducere cu nr. ORD 01092085 din 13.07.2024 (f.d.9, Vol. I), au fost emise în temeiul normelor contravenționale, din care considerente solicită ca aceste să fie declarate nule.

Potrivit art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, acţiunile procesuale se efectuează în strictă conformitate cu prevederile prezentului cod şi numai după înregistrarea sesizării cu privire la infracţiune. Acţiunile de urmărire penală pentru efectuarea cărora este necesară autorizarea judecătorului de instrucţie, precum şi măsurile procesuale de constrângere sânt pasibile de realizare doar după pornirea urmăririi penale, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit art. 274 alin. (1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 şi 273 dispune în termen de 45 de zile, prin ordonanţă, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puţin o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracţiune şi nu există vreuna din circumstanţele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

Potrivit art. 289 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, constatând că probele administrate sânt concludente şi suficiente pentru a termina urmărirea penală, organul de urmărire penală înaintează procurorului dosarul însoţit de un raport, în care consemnează rezultatul urmăririi, cu propunerea de a dispune una din soluţiile prevăzute în art.291. Raportul trebuie să cuprindă fapta care a servit temei pentru pornirea urmăririi penale, informaţii cu privire la persoana învinuitului, încadrarea juridică a faptei şi probele administrate.

Potrivit art. 290 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, procurorul, în termen de cel mult 15 zile de la primirea dosarului trimis de organul de urmărire penală, verifică materialele dosarului şi acţiunile procesuale efectuate, pronunțându-se asupra acestora. Dacă procurorul constată probe obţinute contrar prevederilor prezentului cod şi cu încălcarea drepturilor bănuitului, învinuitului, prin ordonanţă motivată, exclude aceste probe din materialele dosarului. Probele excluse din dosar se păstrează în condiţiile art.211 alin.(2).

Potrivit art. 291 Cod de procedură penală, dacă procurorul constată că au fost respectate dispoziţiile prezentului cod privind urmărirea penală, că urmărirea penală este completă, că există probe suficiente şi legal administrate, el dispune una din următoarele soluţii: 1) atunci când din materialele cauzei rezultă că fapta există, că a fost constatat făptuitorul şi că acesta poartă răspundere penală: a) pune sub învinuire făptuitorul conform prevederilor art.281 şi 282, dacă acesta nu a fost pus sub învinuire în cursul urmăririi penale, apoi întocmeşte rechizitoriul prin care dispune trimiterea cauzei în judecată; b) dacă făptuitorul a fost pus sub învinuire în cursul urmăririi penale, întocmeşte rechizitoriul prin care dispune trimiterea cauzei în judecată; 2) prin ordonanţă motivată, dispune încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau

scoaterea persoanei de sub urmărire.

În această ordine de idei, instanța menționează că, potrivit prevederilor Codului de procedură penală, se face o distincție între etapa pornirii procesului penal și etapa pornirii urmăririi penale, ambele având particularități proprii. Astfel, potrivit art. 1 alin. (1) Codul de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanţelor judecătoreşti cu participarea părţilor în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile prezentului cod. Procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârşirea unei infracţiuni.

Potrivit art. 2 alin. (1), (2) și (5) Cod de procedură penală, procesul penal se reglementează de prevederile Constituţiei Republicii Moldova, de tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte şi de prezentul cod. Principiile generale şi normele dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte constituie elemente integrante ale dreptului procesual penal şi nemijlocit dau naştere drepturilor şi libertăţilor omului în procesul penal. În desfăşurarea procesului penal nu pot avea putere juridică legile şi alte acte normative care anulează sau limitează drepturile şi libertăţile omului, încalcă independenţa judecătorească, principiul contradictorialităţii, precum şi contravin normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional, prevederilor tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

În acest sens, se constată că, toate acțiunile procesuale care se desfășoară la etapa premergătoare urmăririi penale se rezumă la constatarea faptei infracționale, însă nu și la formularea unei învinuiri în privința persoanei.

Respectiv, la înlăturarea conducătorului auto de la conducerea mijlocului de transport cât și la ridicarea automobilului cet. Boca Vladimir, agentul constatator s-a condus de prevederile Capitolului V al Codului contravențional și nu de reglementările Codului de procedură penală, după cum se invocă de avocatul Ion Botnarenco.

Astfel, având în vedere aceste considerente, instanța de judecată constată că, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit (f.d.77 Vol. I) nu generează nerespectarea prevederilor procedurale de către organul de urmărire penală. Aceasta ordonanță fiind dispusă în termeni legali, fiind emisă în interesul lui Boca Vladimir, acesta dobândind drepturi suplimentare reglementate de art. 64 Cod de procedură penală.

Instanța de judecată constată că, ordonanța de punere sub învinuire din 22.07.2024 (f.d.132, Vol. I, cauza penală nr. 2024330200), a fost emisă în termenii prevăzuți de lege, careva erori procesuale nefiind constatate, fapt ce duce inadmisibilitatea cererii apărătorului inbculpatului.

Instanța mai menționează și faptul că, prin ordonanța din 18.09.2024 emisă de procurorul în Procuratura raionului Strășeni, Cezar Țaca a fost respinsă plângerea apărătorului Botnarenco Ion în interesele învinuitului Boca Vladimir din 17.09.2024 privind nulitatea probelor și excluderea acestora din dosar, ca fiind neîntemeiată (f.d.2 și verso, Vol. III), aceasta nefiind contestată de partea apărării.

<u>Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal</u>, instanța de judecată reține că prin *corupere activă* se înţelege acţiunile intenţionate ale oricărei persoane care promite, oferă sau acord, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia.

Obiectul juridic al infracţiunii de corupere activă îl reprezintă relaţiile sociale referitoare la

activitatea de serviciu, activitate a cărei bună desfăşurare este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere asupra funcţionarilor publici.

Conform art. 2 din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, funcţie publică reprezintă un ansamblu de atribuţii şi obligaţii stabilite în temeiul legii în scopul realizării prerogativelor de putere publică, iar funcţionarul public este persoana fizică numită, în condiţiile prezentei legi, într-o funcţie publică.

Potrivit art. 2 din legea RM nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prin funcţionar public cu statut special se înțelege persoană angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autorităţile administrative sau instituţiile din subordinea acestuia, care deţine grade speciale şi exercită sarcini ce ţin de competenţa entităţii din care face parte, în conformitate cu legislaţia în vigoare; prin noțiunea de funcţie publică cu statut special – ansamblu de atribuţii şi responsabilităţi ale funcţionarului public cu statut special stabilite în vederea realizării competenţelor specifice entităţii din care face parte.

Potrivit prevederilor art. 123 alin. (1) Cod penal, prin persoană cu funcţie de răspundere se înţelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituţie, organizaţie de stat sau a administraţiei publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi şi obligaţii în vederea exercitării funcţiilor autorităţii publice sau a acţiunilor administrative de dispoziţie ori organizatorico-economice.

Aliniatul (2), aceluiași articol prevede că, prin persoană publică se înţelege: funcţionarul public, inclusiv funcţionarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securităţii naţionale şi ordinii publice, altă persoană care deţine grade speciale sau militare); angajatul autorităţilor publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcţii de demnitate publică; persoana autorizată sau învestită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activităţi de interes public.

Potrivit prevederilor art. 31 alin.(3) al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului, poliţistul este funcţionar public cu statut special.

În sensul prevederilor enunţate, angajaţii serviciului de patrulare al Inspectoratului Naţional de Poliţie al Inspectoratului General de Poliţie, fiind funcţionari publici cu statut special, întrunesc condiţiile persoanelor publice, aflate în exercițiul funcției.

Latura obiectivă a infracţiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acţiune, care se exprimă în mod alternativ prin următoarele trei modalităţi normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin. Ca şi în cazul promisiunii, iniţiativa oferirii aparţine corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului.

De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) Cod penal, nu contează dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către persoana care corupe. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acţiune efectivă, reală, nu însă imaginară.

În speță, *latura obiectivă* s-a realizat prin acţiuni active din partea lui Boca Vladimir, manifestate prin oferirea, personal, angajaţilor serviciului de patrulare al Inspectoratului Naţional

de Securitate Publică al Inspectoratului General de Poliţie, de mijloace băneşti în sumă de 100 euro, ce nu li se cuvin, pentru ca ultimii, contrar obligaţiunilor şi atribuţiilor ce le revin în calitate de ofițeri de patrulare, să nu documenteze cazul, conform legislației în vigoare și anume, pentru a nu documenta acțiunile lui Boca Vladimir prin prisma art. 264^1 alin. (3) Cod penal.

Remuneraţia ilicită poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, în toate cazurile având un caracter gratuit. Astfel, este important ca remuneraţia să nu i se cuvină persoanei publice, adică nu-i este legal datorată. De altfel remunerația ilicită trebuie să constituie un contra echivalent al conduitei pe care persoana publică se angajează să o aibă, adică al îndeplinirii sau neîndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Prin bunuri se are în vedere printre altele: semnele bănești autentice, valorile mobiliare de stat autentice, alte titluri de valoare autentice.

Infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) este o infracțiune formală, care se consideră consumată din momentul promisiunii, oferirii sau dării în întregime a recompensei ilicite.

Prin *promisiune* se înțelege angajamentul sau obligația asumată de corupător față de persoana publică. Promisiunea se poate realiza verbal, în scris sau în orice alt mod perceptibil, poate fi expresă sau implicită ori chiar aluzivă.

Oferirea presupune prezentarea obiectului coruperii printr-o acțiune reală. Ca şi în cazul promisiunii, iniţiativa oferirii aparţine corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) Cod penal, nu contează dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către persoana care corupe. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală. Oferirea poate fi precedată de promisiune, dar, într-un asemenea caz, infracţiunea se consumă odată cu formularea promisiunii, oferirea constituind fapt epuizat. Totuşi, reieşind din materialitatea faptei, oferirea deja presupune o promisiune.

Darea se realizează prin transmiterea efectivă a obiectului coruperii către persoana publică. Darea implică în mod necesar acțiunea corelativă de primire a foloaselor necuvenite și este un act bilateral.

Pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 325alin. (1) Cod penal, în modalitatea de *dare*, nu contează dacă inițiativa săvârșirii infracțiunii a aparut corupătorului sau persoanei corupte dacă foloasele necuvenite au fost date din propria inițiativă a corupătorului sau acesta a cedat solicitărilor persoanei publice.

Pentru existența coruperii active, trebuie să existe o remunerație ilicită care poate consta în bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă.

Remunerația ilicită sub formă de *bunuri*, urmează să fie interpretată în acord cu art. 455 Cod civil. Astfel, bunuri sânt toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale. Remunerația ilicită sub formă de *servicii*, presupune activități, altele decât cele din care rezultă produse, realizate în vederea satisfacerii necesităților coruptului sau unei persoane apropiate acestuia, cum ar fi: serviciile de transport, de turism, de asigurări, de comunicație, de instruire, serviciile juridice, de asistență medicală, de publicitate, etc.. Remunerația ilicită sub formă de *privilegii* presupune o scutire de obligații (către stat) ori, după caz, oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale. În final, remunerația ilicită sub formă de *avantaje* reprezintă un folos, o favoarea având o natură patrimonială sau nepatrimonială, care ameliorează necuvenit situația în raport cu acea pe care coruptul o avusese înaintea comiterii infracțiunii, cum ar fi: premii, vacanțe, împrumuturi de bani fără dobândă, accelerarea tratării unui bolnav, perspective mai bune în carieră etc..

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă, adică făptuitorul își dă seama şi

oferă bunuri unui funcționar, pentru ca ultimul să acționeze într-un mod anumit în favoarea sa, contrar atribuțiilor legale.

Obiectul material (obiectul coruperii) îl formează bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele sub orice formă. În cazul din speță, obiect al coruperii l-au constituit banii, sub forma a două bancnote, ambele cu nominalul de 50 Euro.

Infracţiunea de corupere activă se săvârşeşte numai cu intenţie directă, făptuitorul trebuie să cunoască că remuneraţia ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu i se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acţioneze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă.

Subiect al infracţiunii de corupere activă poate fi orice persoană fizică responsabilă ce a împlinit vârsta de 16 ani. În speță, inculpatul Boca Vladimir este pasibil de răspundere penală.

În speță, potrivit circumstanțelor faptice incriminate lui Boca Vladimir și constatate de către instanță, ultimul a oferit suma de 100 Euro, pentru a determina ofițerii de patrulare să-și ignore atribuțiile funcționale și să nu-i documenteze cazul în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal. Instanța de judecată stabilește că aceste acțiuni se încadrează în scopul neîndeplinirii de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Astfel, urmare a cercetării judecătorești, instanța a constatat că faptele incriminate lui Boca Vladimir se confirmă pe deplin prin cumulul de probe administrate de organul de urmărire penală în condițiile legii și cercetate în ședința de judecată.

În acest sens, potrivit declarațiilor martorilor Cebotari Gabriel și Cerescu Nicolai, care în timp ce Boca Vladimir le propunea să se clarifice cu situația în care se afla, în scopul prevenirii și curmării infracțiunii de corupere, de mai multe ori, au preîntâmpinat pe Boca Vladimir de răspundere penală pe care o poartă în cazul de corupere a unei persoane publice, iar necătînd la aceste somații, Boca Vladimir a continuat intențiile sale ilegale, plasând în automobilul de serviciu a poliției, mijloace bănești în sumă totală de 100 Euro.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța nu a identificat nicio circumstanță ori temei care să pună la îndoială veridicitatea, coerența sau sinceritatea depozițiilor martorilor Cebotari Gabriel și Cerescu Nicolai. Aceștia au fost audiați sub jurământ, iar declarațiile lor se caracterizează prin logică internă, consecvență și concordanță deplină cu celelalte probe administrate în dosarul penal. Nu au fost constatate divergențe capabile să afecteze esențial stabilirea situației de fapt sau să ridice suspiciuni asupra credibilității lor.

Totodată, instanța nu identifică niciun motiv rezonabil pentru care agenții de poliție ar fi putut avea un interes personal sau profesional de a provoca în mod intenționat neplăceri inculpatului Boca Vladimir, cu atât mai puțin de a-l acuza pe nedrept de comiterea unei infracțiuni. Comportamentul lor procesual, concordanța declarațiilor și sprijinul oferit de celelalte probe confirmă că aceștia au acționat în limitele atribuțiilor de serviciu, cu bună-credință și profesionalism.

Totodată, afirmațiile părții apărării potrivit cărora, în ședințele de judecată, s-ar fi confirmat lipsa oricărei discuții sau negocieri privind „nedocumentarea” cazului sunt apreciate critic de instanță. Aceste susțineri sunt contrazise în mod direct de declarațiile martorilor Cebotari Gabriel și Cerescu Nicolai, care au relatat consecvent că inculpatul Boca Vladimir, în timpul documentării cazului în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal, le-ar fi adresat agenților de patrulare invitația de a „hai să ne înțelegem”.

Instanța apreciază că o asemenea formulare, utilizată în contextul interacțiunii oficiale cu un agent constatator, are semnificația clară a unei invitații la corupere, reprezentând o ofertă

neechivocă de a da un folos necuvenit în schimbul neîndeplinirii obligațiilor de serviciu. O asemenea expresie nu poate avea o interpretare lipsită de gravitate, or polițistul se afla în exercitarea unei funcții publice, într-o situație în care îndeplinirea actului de serviciu (constatarea infracțiunii) este obligatorie, nu negociabilă.

Instanța subliniază că, nu este necesară menționarea explicită a sumei de bani, legea încriminând orice formă de promisiune sau ofertă, directă sau indirectă. Inclusiv și lipsa specificării unei sume concrete nu exclude răspunderea penală, întrucât norma penală nu condiționează existența infracțiunii de cuantumul foloaselor.

La fel, potrivit înregistrării video nr. 3, f.d.54, min. 00:00:17 sec., Boca Vladimir, în prezența grupei operative, sosite la fața locului, a declarat: ,,vreau să-mi iau bricheta, care a căzut acolo", arătând cu mâna în direcția automobilului de poliție**, astfel confirmând că, cel puțin, s-a apropiat de automobilul de patrulare, prin ce se infirmă alegațiile apărării precum că Boca Vladimir, Culiuc Ala și Cerescu Nicolae se aflau la distanță mare de automobil.**

Mai mult, instanța a stabilit potrivit probei video anexate la materialele cauzei (f.d.54) că, la min. 00:00:41 sec. secvența video cu nr. 4, în momentul când agentul de poliție din grupa operativă, sosită la fața locului au ridicat de pe bancheta din față a automobilului de poliție, o bancnotă cu nominalul de 50 Euro și o brichetă, inculpatul Boca Vladimir, a declarat: ,,bricheta și banii mei, se poate?", informația care se confirmă și de către martorul Cebotari Gabriel, care a menționat că: ,,...în momentul ridicării bancnotelor din portbagaj și bancheta din față a automobilului și documentării cazului, în prezența grupei operative, Boca Vladimir a strigat că bancnotele sunt a lui și vrea să le i-a înapoi, și anume ,,da-ți bricheta și banii înapoi"."

Cu referire la argumentele apărătorului, precum că organul de urmărire penală nu a prezentat probe în sensul confirmării vinovăției inculpatului, instanța de judecată ține să elucideze că fapta infracțională ca fiind săvârșită de Boca Vladimir a fost pe deplin dovedită în ședința de judecată, motiv din care instanța de judecată v-a respinge raționamentele apărătorului aduse în sprijinul afirmațiilor sale, iar acțiunile lui Boca Vladimir întrunesc întru totul elementele componenței infracțiunii.

În consecință, poziția părții apărării, instanța de judecată o consideră declarativă, care se combate prin cumulul de probe administrate și cercetate în ședința de judecată, la fel se combate prin declarațiile martorilor, prin urmare acestea fiind o modalitate de a se eschiva de la răspunderea penală și de a duce în eroare instanța de judecată, fiind doar o metodă de apărare.

În acest sens, instanța de judecată mai menționează că Boca Vladimir, încă la etapa documentării cazului de către grupa operativă, încerca să se eschiveze de răspundere penală și să ducă în eroare agenții de poliție, comunicând că la volanul automobilului nu se afla el, ci soția sa, Culiuc Ala, faptele care de fapt se combat prin înregistrarea video și inclusiv declarațiile martorului Culiuc Ala, oferite în ședința de judecată, care a declarat că la volanul automobilului de model BMW se afla Boca Vladimir.

Ținând cont de cele sus-menționate, instanța de judecată v-a aprecia critic declarațiile martorului Culiuc Ala, or aceasta a menționat că cu Boca Vladimir se află în relații bune de prietenie, astfel că poziția acestei este una favorabilă inculpatului.

În concluzie, probele scrise prezentate, fiind cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, deoarece au fost administrate cu respectarea cerințelor legislației procedural-penale și au legătura directă cu stabilirea adevărului. Iar în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor invocate, instanța de judecată ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția

lui Boca Vladimir în comiterea faptelor incriminate precum și lipsa unor încălcări procesuale la etapa urmăririi penale.

Cu referire la cererea avocatului privind corectarea erorii admise în procesul-verbal de audiere a martorilor şi reţinerea ca fiind probă înregistrarea audio a declarațiilor martorului Cebotari Gabriel, instanța menționează următoarele.

Avocatul Ion Botnarenco a menționat că analizând conținutul proceselor-verbale privind declarațiile martorului Cebotari Gabriel a identificat mai multe greșeli, precum și suprimarea esenței răspunsului oferit de către martor în raport cu circumstanțele reale declarate în ședința de judecată.

În asemenea circumstanțe, instanța menționează că, potrivit art. 105 alin. (2/1) și (6) Cod de procedură penală, declarațiile martorului se înregistrează prin mijloace audio și video în condițiile art. 115, fapt despre care este informat înainte de începerea audierii, iar suportul informațional care conține înregistrarea se anexează la procesul-verbal al audierii. Persoana care efectuează acţiunea procesuală explică martorului drepturile şi obligaţiile prevăzute în art.90 şi îl previne asupra răspunderii ce o poartă în caz de refuz de a depune declaraţii, precum şi pentru declaraţii mincinoase, făcute cu bună ştiinţă şi despre aceasta se face menţiune în procesul-verbal al audierii.

Conform art. 109 alin. (2) Cod de procedură penală, după ce martorul a făcut declaraţii, lui i se pot pune întrebări cu privire la faptele şi circumstanţele care trebuie constatate în cauză, precum şi în ce mod a luat cunoştinţă de cele declarate. Nu se admite punerea întrebărilor care nu se referă la premisa probelor şi care în mod evident urmăresc scopul insultării şi umilirii martorului.

Potrivit art. 109 alin. (4) Cod de procedură penală, consemnarea declaraţiilor martorului se efectuează în condiţiile art.260 şi 261 sau, după caz, în condiţiile art. 336 şi 337.

În conformitate cu art. 337 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, declarațiile inculpatului, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile și ale martorilor în ședința de judecată se consemnează de grefier, în scris, în baza înregistrării audio, ca documente separate, care se anexează la procesul-verbal, în termen de 5 zile de la audiere. Persoana care a depus declarația o semnează pe fiecare pagină și la sfârșit, cu excepția declarațiilor efectuate prin intermediul videoconferinței. Dacă persoana care a depus declarația nu poate semna sau refuză să o semneze, despre aceasta se face mențiune în declarația consemnată, indicându-se motivele refuzului. Suportul informațional al înregistrării declarațiilor se anexează la materialele dosarului, fapt care se consemnează în procesul-verbal al ședinței de judecată. Dacă persoana care a depus declaraţia revine asupra vreuneia din declaraţiile sale anterioare sau face completări, rectificări sau precizări, acestea se consemnează şi se semnează în condiţiile prezentului articol.

Ținând cont de cele sus-menționate, instanța de judecată, evidențiază că, martorul audiat în ședința de judecată, Cebotari Gabriel, a depus declarații fiind preîntâmpinat de răspundere penală pe care o poartă în vederea dării declarațiilor false. Acesta a citi și semnat olografic declarațiile sale (f.d.85-87, 166, Vol. III), neavând careva obiecții la conținutul acestora.

Mai mult, potrivit art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, în cazul divergențelor între conținutul procesului-verbal și înregistrarea audio, <u>prevalează înregistrarea audio.</u>

Cu referire la alegațiile avocatului privind acțiunile organului de urmărire penală (procuror Cezar Țaca), instanța menționează următoarele.

Instanța a stabilit că față de Boca Vladimir a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile, potrivit ordonanței organului de urmărire penală din 22.07.2024 și prin ordonanța din 13.09.2024, ulterior prin încheierea instanței de judecată din 14.11.2024 și încheierile instanței de judecată din 15.01.2025 – măsura preventivă menționată a fost prelungită. Iar prin încheierile instanței de judecată din 14.05.2025 a fost respins demersul procurorului cu privire la prelungirea măsurii preventive sub formă de obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile aplicată inculpatului Boca Vladimir, ca fiind neîntemeiat.

Instanța menționează că, încheierile cu privire la prelungirea măsurii preventive aplicate în privința lui Boca Vladimir, au fost menținute de instanța de recurs.

Mai mult, potrivit încheierii instanței de judecată din 14.10.2025 s-a respins cererea de recuzare înaintată procurorului Cezar Țaca de către apărătorul inculpatului Boca Vladimir – Botnarenco Ion. (f.d.65-67, Vol. IV), ceea ce denotă că instanța de judecată deja s-a expus asupra temeiurilor invocate de avocatul Ion Botnarenco, iar în încheiere menționată se indică clar că aceasta poate fi atacată doar odată cu fondul cauzei.

Astfel, instanța de judecată consideră că procurorul și-a exercitat legal atribuțiile în cadrul procesului penal, iar potrivit principiului fundamental care guvernează activitatea procurorilor, aceștia sunt chemați să acționeze exclusiv în interesul suprem al legii, exercitându-și atribuțiile cu imparțialitate, independență și obiectivitate, procurorul reprezentând interesele societății și ale justiției și fiind garant al legalității și echității procesului penal.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenta pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață a familiei acestuia.

Pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Pedeapsa mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La adoptarea sentinței de condamnare, instanța de judecată, în conformitate cu art. 385 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, este obligată să soluționeze, existenta circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului.

Pentru individualizarea pedepsei instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal al Republicii Moldova.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (1) Cod Penal la aplicarea legii penale se tine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșiți, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală conform art.76 Cod instanța nu a stabilit.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală a lui Boca Vladimir prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța a stabilit - săvârșirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză.

Mai mult, potrivit art. 78 Cod penal, în cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârşirea infracţiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: a) dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă până la acest minim; b) dacă se aplică amenda, aceasta se poate coborî până la limita de jos; c) dacă pentru infracţiunea săvârşită se prevede detenţiune pe viaţă, aceasta se înlocuieşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani. (2) În cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârşirea infracţiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită, poate fi înlăturată.

Aliniatul (3) aceluiași articol reglementează că, în cazul în care există circumstanţe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Aliniatul (4) prevede că, în caz de concurs al circumstanţelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

Potrivit art. 10 alin. (1) și (2) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. Legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutățește situaţia persoanei vinovate de săvârşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv.

Sancțiunea art. 264^1 alin. (3) Codul penal, stabilește pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. (în redacția în vigoare la data comiterii faptei)

Sancțiunea art. 325 alin. (1) Codul penal, stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate. (în redacția în vigoare după modificările din 07.09.2024, fiind aplicabile prevederile art. 10 Cod penal)

Astfel, în ceea ce priveşte aplicarea pedepsei faţă de Boca Vladimir instanţa de judecată luând în vedere personalitatea inculpatului se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea faţă de acesta a unei pedepse echitabile, legale şi individualizate.

Totodată, instanţa remarcă că conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de

constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Reieșind din circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, ținând cont de persoana lui Boca Vladimir, care nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, anterior fiind judecat, având un copil minor la întreținere, se află în prezența circumstanțelor agravante și în lipsa celor atenuante, instanța găsește oportun de a-i aplica lui Boca Vladimir în baza art. 264^1 alin. (3) Cod penal o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în baza art. 325 alin. (1) Cod penal o pedeapsă sub formă de amendă, sancțiunile care vor asigura pe deplin corectarea și reeducarea lui Boca Vladimir și realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

În același timp, instanța va informa inculpatul Boca Vladimir că potrivit prevederilor art. 67 alin. (2) din Codul penal, munca neremunerată în folosul comunităţii se stabileşte pe un termen de la 60 la 240 de ore şi este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activităţi de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – până la 8 ore pe zi.

Subsecvent, conform art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunităţii semnează în instanţa de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unităţii militare.

De asemenea, în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

La fel, instanța a constatat că, potrivit procesului-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 13.07.2024, a fost ridicat permis de conducere eliberat de România pe numele lui Boca Vladimir a.n. *****, eliberat de SRPCIV Galați la data de 26.07.2018. Nr. permis *****, categoriile „AM", „A1", „A2", „A", „B1", „B". (f.d.8-9, Vol. I)

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 31.07.2024 a fost admis recursul procurorului, Cezar Țaca și casată încheierea Judecătoriei Strășeni (sediul central) nr. 19-9/2024 din 18.07.2024, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a admis demersul procurorului și s-a aplicat în privința bănuitului Boca Vladimir măsura preventivă ridicarea provizorie a permisului de conducere, eliberat de autoritățile din România la 26.07.2018 cu nr. ***** pe un termen de până la soluționarea cazului în fond de către instanța de judecată și emiterea unei hotărâri definitive. (f.d.124-127, Vol. I)

Astfel, potrivit art. 62 alin. (1) lit. b/1) Cod penal, persoanelor fizice care au săvârșit infracţiuni li se pot aplica următoarele pedepse, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept.

Aliniatul (6) a aceluiași articol, prevede că, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept poate fi aplicată numai în calitate de pedeapsă complementară.

Potrivit art. 65^1 alin. (1) din Codul penal, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice.

Aliniatul (3) prevede, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

Aliniatul (4) prevede că, la aplicarea pedepsei privative de dreptul de a conduce mijloace de transport sau la anularea acestui drept în calitate de pedeapsă complementară la amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, termenul ei se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii, iar la aplicarea ei în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, termenul ei se calculează din momentul executării pedepsei principale.

În continuare, instanța conducându-se de imperativitatea sancțiunii normei speciale prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, coroborat cu prevederile art. 62 alin. (1) lit. b^1) şi art. 65^1, alin. (3) din Codul penal, va aplica și pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport.

Obligativitatea pedepsei complementare este motivată și prin decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 264^1 alin. (1) din Codul penal din 4 august 2020, care în par. 30 statuează că legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală și pedeapsa complementară obligatorie.

Potrivit art. 21^1 alin. (1) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, anularea dreptului de conducere a vehiculului se dispune de către instanța de judecată în următoarele cazuri: a) titularul permisului de conducere a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedeapsă penală care prevede anularea dreptului de conducere a vehiculului.

Potrivit art. 21^1 alin. (2) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, dreptul de conducere anulat poate fi redobândit, în condiții generale, după decăderea temeiurilor de anulare a acestuia, la prezentarea unei dovezi în acest sens, și susținerea de către solicitant, la autoritatea competentă, a examenului de calificare pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule, pe categorii și subcategorii de vehicule solicitate. Suplimentar, în cazul

prevăzut la alin. (1) lit. a), dreptul de conducere anulat poate fi redobândit după frecventarea programului probațional antialcoolic și antidrog și expirarea termenului de 4 ani din momentul condamnării.

Concomitent, instanța reține că potrivit art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, Organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce vehicule, în termen de până la 10 zile, solicită autorității competente înregistrarea anulării dreptului de a conduce vehicule și remit către aceasta permisele de conducere ridicate pentru anularea lor. După înregistrarea anulării dreptului de a conduce vehicule, permisele de conducere digitale devin indisponibile, fapt comunicat în procesul de verificare a acestora.

Subsecvent, conform pct. 53 din Regulamentul privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23 martie 2022, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum și ale persoanelor sancționate contravențional cu privare de dreptul de a conduce vehicule, însoțite de hotărârile judecătorești pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale Instituției Publice Agenția Servicii Publice, pentru anulare în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”, în ordinea stabilită de către această autoritate. Un exemplar al hotărârii judecătorești pe caz se remite serviciului specializat al Ministerului Afacerilor Interne pentru evidența restricțiilor aplicate asupra dreptului de a conduce vehicule în Sistemul informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”.

Însă, în cazul în care persoanele condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedeapsă penală de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum și persoanele sancționate contravențional cu privare de dreptul de a conduce vehicule nu au predat permisul de conducere deținut, autoritățile indicate la alineatul întâi, în termen de 10 zile, remit Instituției Publice Agenția Servicii Publice hotărârile judecătorești pe caz, pentru anularea permiselor de conducere în cauză.

Instanța reține că, pedeapsa care urmează a fi aplicată lui Boca Vladimir în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, sub formă de amendă, potrivit art. 64 alin. (3^1) Cod penal, în cazul infracţiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Aliniatul (5) aceluiași articol prevede că, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părţii speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Conform art. 84 alin. (1) și (3) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani și în privința minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este

declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră. Dacă pentru infracţiunile care intră în concurs sânt stabilite pedepse principale de diferite categorii, a căror cumulare nu este prevăzută de art.87, şi instanţa de judecată nu va găsi temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de către alta, ele se execută de sine stătător.

Cu referire la corpurile delicte și mijloace materiale de probă:

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Potrivit art. 397 alin. (3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și a celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă, hotărârea cu privire la corpurile delicte.

Potrivit art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză.

Potrivit prevederilor art. 158 alin.(1) din Codul de procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Potrivit conținutului procesului verbal și ordonanței organului de urmărire penală, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă: un suport optic de tip CD-R de culoare albă cu inscripția „Omega”. (f.d.54, 55-57, 58, Vol. I, cauza penală nr. 2024330200)

Potrivit conținutul ordonanței organului de urmărire penală din 23.08.2024, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă: DVD-RW care conține cinci secvențe audio/video, fiind înregistrate acțiunile pretins ilegale a cet. Boca Vladimir din 13.07.2024. (f.d.63 și verso, cauza penală nr. 2024970398)

Potrivit conținutului ordonanței organului de urmărire penală din 05.09.2024, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă: actele parvenite din cadrul INSP înregistrat secretariat CNA nr. 14399 din 04.09.2024. (f.d.81 și verso, cauza penală nr. 2024970398)

Potrivit conținutului ordonanței organului de urmărire penală din 06.08.2024, a fost recunoscut în calitate de corp delict: mijloace bănești sub formă de bancnote în sumă de 100 EURO, după cum urmează: bancnotă cu nominalul de 50 EURO cu seria și nr. UC4580404111, o bancnotă cu nominalul 50 EURO cu seria și nr. UC2069345089 care au fost ridicate prin proces verbal de cercetare la fața locului din 13.07.2024 și transmise pentru păstrare temporară la Serviciu Fiscal de Stat. (f.d.45 și verso, cauza penală nr. 2024970398)

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) și 5) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz, banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului; documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Potrivit art. 106 alin. (1) și (2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare), utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Prin urmare, instanța de judecată, v-a dispune ca corpuri delicate sub formă de bancnote în sumă de 100 EURO, după cum urmează: bancnotă cu nominalul de 50 EURO cu seria și nr. UC4580404111, o bancnotă cu nominalul 50 EURO cu seria și nr. UC2069345089 care au fost transmise pentru păstrare temporară la Serviciu Fiscal de Stat – să fie supus confiscării speciale, pentru trecerea în venitul statului.

Cu referire la măsura preventivă:

Potrivit art. 395 alin.(1) lit.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Instanţa de judecată, cu referire la prevederile normelor precitate, reţine că prin ordonanța organului de urmărire penală din 22.07.2024 față de Boca Vladimir a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile, iar prin ordonanța din 13.09.2024 măsura preventivă menționată a fost prelungită. (f.d.138, Vol. I, f.d.237, Vol. II, cauza penală nr. 2024330200)

Prin încheierea instanței de judecată din 14.11.2024 i-a fost prelungită lui Boca Vladimir măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile. (f.d.53-57, Vol. III, cauza penală nr. 2024330200)

Prin încheierile instanței de judecată din 15.01.2025 (f.d.118-123, Vol. III, cauza penală nr. 2024330200), încheierea din 17.03.2025 (f.d.194-199, Vol. III), i-a fost prelungită măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile, aplicată în privința lui Boca Vladimir.

Prin încheierile instanței de judecată din 14.05.2025 a fost respins demersul procurorului cu privire la prelungirea măsurii preventive sub formă de obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile aplicată inculpatului Boca Vladimir, ca fiind neîntemeiat. (f.d.15-19, Vol. IV)

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că inculpatul Boca Vladimir nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

În temeiul celor expuse, în conformitate cu art. art., 384 – 389, 392 - 395 Cod de procedură penală, instanța de judecată, -

c o n d a m n ă :

Se recunoaște vinovat **Boca Vladimir** ***** născut la *****, IDNP ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(3) Cod Penal, şi potrivit acestei Legi i se aplică o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 230 (două sute treizeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se obligă **Boca Vladimir** ***** ca în termen de cinci zile de la intrarea sentinței în vigoare

să se prezinte la Biroul de Probațiune pentru a fi luat la evidentă în scopul supravegherii executării pedepsei.

Se explică lui **Boca Vladimir** ***** că în caz de eschivare cu rea-voință de la executarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se recunoaște vinovat **Boca Vladimir** ***** născut la *****, IDNP ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod Penal, și potrivit acestei Legi, i se aplică o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 500 unități convenționale, ce constituie suma de 75 000 (șaptezeci și cinci mii),00 lei.

Se explică lui **Boca Vladimir** ***** că în conformitate cu prevederile art.64 alin.(3^1) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică față de **Boca Vladimir** *****, măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până prezenta sentinţă devine definitivă, apoi a o revoca.

Copai prezentei sentințe se expediază Direcției documentare conducători auto a Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto din cadrul Agenției Servicii Publice, pentru executare.

Corpuri delicte:

- un suport optic de tip CD-R de culoare albă cu inscripția „Omega”, DVD-RW care conține cinci secvențe audio/video și actele parvenite din cadrul INSP înregistrat secretariat CNA nr. 14399 din 04.09.2024 - de a păstra în continuare la materialele cauzei penale;
- bancnotă cu nominalul de 50 EURO cu seria și nr. UC4580404111, o bancnotă cu nominalul 50 EURO cu seria și nr. UC2069345089 care au fost ridicate prin proces verbal de cercetare la fața locului din 13.07.2024 și transmise pentru păstrare temporară la Serviciu Fiscal de Stat – se supun confiscării speciale, cu ulterioară trecere în venitul statului.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Strășeni.

Președintele ședinței
Judecător **Iana Talmaci**